

Рис. 7.35. Друг портрет на Петрарка (Плутарх?) в книгата „De Remediis utriusque Fortune“ уж от 1388 г., Италия (Mailand). Коментарът на историците: „В началото на втората книга има миниатюра, която представява портрет на Петрарка, седнал на юпитър в ателието си“ [1485], с. 252. От [1485], ил. 331.

ВАНИЯ И СВЕТИНИ В ХРИСТИЯНСКИ НЯМА ДРУГ ПРИМЕР КАТО ТОЛКОВА ЛЕКАТА И ПЪЛНА ПОДМЯНА НА АТИНА ПАЛАДА С ПРЕСВЕТАТА ДЕВА МАРИЯ... НАРОДЪТ НА АТИНА ДОРИ НЕ Е ПРИНУДЕН ДА ПРОМЕНИ ИМЕНАТА НА БОЖЕСТВЕНАТА СИ ДЕВСТВЕНА ПОКРОВИТЕЛКА, ПОНЕЖЕ И ПРЕСВЕТАТА ДЕВА МАРИЯ ТАМ Е НАРЕЧЕНА PARTHENOS“ [195], с. 31.

Но хипнозата на Скалигеровата хронология е тъй силна, че историкът Ф. Грегоровиус не си прави никакви изводи от идентификацията, която самият той отбелязва: „античната“ Атина Палада = на християнската Богородица. Ние ще направим извода вместо него. В действителност тук става дума за това, че историята на „антична“ Гърция и нейните „антични“ богове просто е историята на средновековна Гърция от XII–XVI в. и нейните християнски богове.

ПОД СЯНКАТА НА СВОЯТА ДРЕВНОСТ И ИСТОРИЯТА НИЩО НЕ ЗНАЕ ЗА ТЯХ... Някои от най-красивите древни постройки поблазват атинските християни и те ги ПРЕВРЪЩАТ В ЦЪРКВИ. НО НИЕ НЕ ЗНАЕМ КОГА ИМЕННО АТИНСКИ ХРАМ Е ПРЕВЪРНАТ В ХРИСТИЯНСКИ ХРАМ. ИСТОРИЯТА НА АТИНСКИТЕ ЦЪРКВИ Е ТВЪРДЕ НЕЯСНА“ [195], с. 29–31.

За „античния“ Партедон ни съобщава следното: „ХРИСТИЯНСКАТА РЕЛИГИЯ ПРИСПОСОБЯВА ЗА СВОИТЕ НУЖДИ ВЕЛИКАТА СВЕТИНЯ НА АНТИЧНАТА БОГИНЯ НА АКРОПОЛА (тоест, Партедона – А. Ф.), КАТО ПОЧТИ НЕ МУ НАНАСЯ ПОВРЕДИ... В ЦЯЛАТА ИСТОРИЯ ЗА ПРЕХОДА НА АНТИЧНИТЕ ВЯР-